

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHELSEA 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1870

NO. 62. — STEV. 62.

NEW YORK, SATURDAY, MARCH 16, 1935. — SOBOTA, 16. MARCA 1935

TELEFON: CHELSEA 3-3878

VOLUME XLIII. — LETNIK XLIII.

MUSSOLINI PONUJA JUGOSLAVIJI PRIJATELJSTVO

**NOVI ITALIJANSKI POSLANIK
JE PREDLAGAL REGENTU PAVLU
POLITIČNO IN GOSPODAR. ZVEZO**

Mussoliniju gre največ za nedotakljivost sedanjih meja. — Pod pokroviteljstvom Francije bo sedanja politika temeljito izpremenjena. — Princa Pavla ni govor italijanskega poslanika posebno presenetil. — Več špijonov aretiranih pri Mari-boru.

БЕОГРАД, Jugoslavija, 15. marca. — Posledica važne izjave, ki jo je podal danes zastopnik Italije v Beogradu, bo najbrž politična in gospodarska zveza med Italijo in Jugoslavijo.

Smernice tej politiki je zadal novi italijanski poslanik pri jugoslovanski vladi, grof Guido de Campanotto.

Ko je izročil danes regentu princu Pavlu povrile listine, ni spregovoril le par fraz, ki so ob takih prilikah običajne, pač je pa imel precej dolg govor, v katerem je reklo med drugim tudi slednje:

— Moja vlada mi je izrecno naročila, naj delujem za zblizanje med obema državama. Naročeno mi je bilo izjaviti, da goji Italija napram Jugoslaviji iskreno prijateljstvo, da nima najmanjšega namena ovirati razvoj Jugoslavije in da bo vedno spodbavala nedotakljivost njenih meja.

— Italija se bo poslužila vseh prilik, da doseže prisrčno in tesno sodelovanje obeh držav ter da sklene z Jugoslavijo politično in gospodarsko pogodbo.

Ta govor brez dvoma pomeni popoln preobrat italijanske politike napram Jugoslaviji.

Med obema državama je vladala že več let prečasnja napetost, katero so še bolj poostrije govorice, da se Italija želi polasti Dalmacije.

Odnosaji med Italijo in Jugoslavijo so izza sklenitve miru ogrožali pogosti obmejni spopadi ter ščuvajoči članki v italijanskem in jugoslovanskem časopisu.

Regenta Pavla govor italijanskega poslanika ni posebno presenetil, iz česar je razvidno, da je bil o njem že prej poučen.

— Vaše poslanstvo, — je odgovoril princ Pavel, — in vaša izjava, da se želi Italija približati Jugoslaviji ter doseči sporazum v gospodarskem in političnem oziru, z veseljem pozdravljam ter sem prepričan, da bodo vaše besede deležne popolne simpatije jugoslovanskega naroda. Dodelovanje in sporazum nista samo v interesu obeh držav, pač pa tudi v interesu evropskega miru.

Izjava italijanskega poslanika je posledica pakta, ki je bil nedavno sklenjen med Francijo in Italijo. Prijateljstvo med Nemčijo in Jugoslavijo se je zadnje mesece tako utrdilo, da je bila Francija že v resnih skrbih. Da nekoliko zrahla te prijateljske vezi, je pregovorila Italijo, da se je odrekla svoji želji po Dalmaciji.

Beogradu prevladuje mnenje, da se je Italija sporazumela s Francijo glede razširjenja svojega ozemlja. Francija ji je svetovala, da bo dosti bolje, če razširi svoje meje na račun Abesinije kot pa na račun Jugoslavije. S tem bo Jugoslavija zadovoljna ter ne bo več iskala pri Nemčiji prijateljstva.

MARIBOR, Jugoslavija, 15. marca. — Državne oblasti so aretirale v severnem delu Jugoslavije več oseb, ki so osumljene špijonaže. Zaenkrat se še ne ve, v prid kateri državi so špijonirali. Aretiranci zatrjujejo, da so ustvarjali med prebivalstvom razpoloženje za javno glasovanje, če naj ostanejo razni deli bivše Koroške in Štajerske pod Jugoslavijo ali naj se pridružijo Avstriji.

Jugoslovanske oblasti jim tega ne verjamejo, pač pa domnevajo, da so špijoni člani neke avstrijske politične skupine, ki jo podpirajo gotovi italijanski krogi.

Zadnje odmevi revolucije na Grškem

CENE POLJSKIM PRIDELKOM JE TREBA ZVIŠATI

Wallace je proti nizki ceni poljskih pridelkov. Zahteva pa nizke cene za industrijske izdelke.

Washington, D. C., 15. marca. — Poljedelski tajnik Wallace je reklo, da morajo tovarne produkcijo zvišati za najmanj 50 odstotkov ter svoje izdelke prodati farmerjem za najnižjo ceno, da bodo za svoj dolar več dobili in da bo tudi več tovarniških delancev dobiло delo.

Kako pa bo industrija izvedla ta obvezni načrt — na to vprašanje ni njegova naloga odgovoriti, je reklo Wallace. Meja omejitve prodejke v kmetijstvu je bila dosežena. Wallace pravi, da je dvomljivo, ako bi še z nadaljnjo omejitvijo bilo mogoče priti do pravega izenačenja.

Poljedelski tajnik pa je podal "neprjetno" napoved, da bodo cene mesta letošnje poletje tako poskočile, da se bo mestno prebivalstvo proti temu pritoževalo.

Ob istem času, ko je Wallace govoril, pa je prišlo pred urad poljedelskega departmanta 25 demonstrantov iz Philadelphia z naslednjim napisom: "Živež je drag. Plače se nizke. Wallace, kako naj se preživimo?"

ZOPET PETORČKI V KANADI

Hamilton, Ont., Kanada, 14. marca. — Petorčki so bili rojeni v Hamiltonu in vsi so zdravi in močni.

Pozorišče zanimivega dočinka je bil hlev za hišo Franca Rossa. Koza je gospodarju najprej podarila dva mladiča in sele čez več ur zopet tri.

INDUSTRIJA HELJA V NEVARnosti

Amarillo, Tex., 14. marca. — Vsled nesreče zrakoplova 'Maccon' nastane veliko vprašanje, ako bo zvezna vlada še dajje izdelovala plin helij, s katerim so napolnjevali vrečne zrakoplove.

Za pridobivanje helja je vlada izdala nad \$2,000,000 za raznoučinkovje in druge naprave. Ako bo vlada opustila zrakoplove, kot zahtevajo nekateri kongresniki, tedaj bo vlada moral opustiti izdelovanje tega plina ali pa bo moral najti ranjajoči drugo uporabo.

Naročite se na GLAS NARODA največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

RIM, Italija, 15. marca. — Iz italijansko-jugoslovanskih pogajanj, ki so se pričela danes v Beogradu, se utegne roditi politična in gospodarska zveza med Italijo in Jugoslavijo.

DOSMRTNA JEČA ZA RINTELENA

Bil je kriv veleizdaje. — Odobral je nazijsko revolucijo. — Hotel je postati nazijski kancelar.

Duna, Avstrija, 15. marca. Dr. Anton Rintelen, ki je bil nedavno vodilna osebnost v avstrijski politiki, je bil pred vojnim sodiščem zaradi udeležbe obsojen na dosmrtno ječo. Ta kazenski je zadela, ker mu je bilo dokazano, da je bil v zvezi z nazijsko vstajo 25. julija lanskega leta, ko je bil tedanji kanceler dr. Engelbert Dollfuss umoran.

Bivši štajerski deželnih glavar in poznejši avstrijski poslanik v Rimu je mirno in z upanjem čkal na razsodbo.

Ko so sodniki odšli na posvetovanje, se je dr. Rintelen pri najboljšem razpoloženju razgovarjal s svojim zagovornikom.

Ko se slednji sodniki vrnejo in je predsednik sodnega dvora, okoli katerega so stali visoki vojaški sodniki, naznamili obsodbo, se je Rintelen lahko nasmehnil. Toda njegov samozatajevanje ni zdržalo dolgo; nekaj sekund nato je napravil utis obupanega, zapuščenega moža, ki ne ve, na koga bi se obrnil.

Četudi je državni pravnik

javno priznal, da se mu ni posrečilo s kakimi listinami dokazati, da je bil dr. Rintelen udeležen pri nazijski vstaji in umor kaneelerja dr. Dollfussa,

ga je vojaško sodišče pri vsem tem spoznalo krivim veleizdajcem.

V svojem govoru je Rintelen

zavrnjal zagovornik med drugim rekel:

"Moj klijent je oboljen, da

se ni pravilno obnašal populaciji 25. julija. Zakaj ni ta oboljba dvignjena tudi proti ministrom, ki so bili v kancerjevem uradu ves dopoldne? Ali

so se pravilno obnašali med 11 in 1 istega dne?

Na sodnikovo vprašanje, aka

ima kaj pripomiti glede razsodbe, je dr. Rintelen odgovoril:

"Nedolžen sem in javni obvezitelj ni prinesel nobenega dokaza proti moji nedolžnosti.

Pred tem izvanrednim sodnim stolom stojim, ker sem se vedno javno potegoval za politični program, v katerega verjamem."

CAPONE V SAMOTNI CELICI

San Francisco, Cal., 15. marca. — Al Capone je bil pred nekaj dnevi prestavljen v samotno celico, ker je nekega sjetnilnika v prepiru udaril.

RUSI SVARE ANGLIJO

Sovjetsko časopisje svarja Anglijo pred omahljivo politiko. — Anglia mora voliti med Nemčijo in Rusijo.

Moskva, Rusija, 15. marca.

Anglia se mora odločiti za

Hitlerja ali za Sovjetsko

Rusijo, ali pa mora saj vedeti, da

Hitlerjeva vzhodna politika ne

more pristeti ničesar dobrega

in da bo Rusija nadaljevala s

svojim oboroževanjem, kar že

pričenja skrbeti Angliji.

Tako se glasi ultimatum sovjetske

vlade, ki je bil objavljen v obliki uredniškega članka v "Izvestijah"

in katerega je podpisal urednik Karol Radek.

Ob priliki zadnjega člana

sovjetskega kongresa je

Stalin objavil, da šteje v mirnem času rdeča armada 900 ti-

soč mož.

V ponedeljek je predsednik

kronskega sveta Stanley Baldwin

in angleški poslanski zbor

niti omenil in sicer v namenu,

da bi potolažil nemško jezo

ko, katero je povzročila angleška

bela knjiga, ker je obdolžila Nemčijo, da se oborožuje

in s tem krši versaillesko

mirnov pogodbo.

Uradno pa za

obdolžilo le malo zmeni, kakor

pa se razlikujejo.

Obdolžilo pa je zmanjšalo

člankov, da je oborožen

in zmanjšalo razdaljo med

angloško in nemško floto.

Obdolžilo pa je zmanjšalo

člankov, da je oborožen

in zmanjšalo razdaljo med

angloško in nemško floto.

Obdolžilo pa je zmanjšalo

člankov, da je oborožen

in zmanjšalo razdaljo med

angloško in nemško floto.

Obdolžilo pa je zmanjšalo

člankov, da je oborožen

in zmanjšalo razdaljo med

angloško in nemško floto.

Obdolžilo pa je zmanjšalo

člankov, da je oborožen

in zmanjšalo razdaljo med

angloško in nemško floto.

Obdolžilo pa je zmanjšalo

člankov, da je oborožen

in zmanjšalo razdaljo med

angloško in nemško floto.

Obdolžilo

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

In celo leto volja na Ameriko in	Za New York za celo leto	\$7.00
Kansko	Za pol leta	\$3.50
Na pol leta	Za inovembra na celo leto	\$7.00
Na četr leta	Za pol leta	\$21.00

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" ishačja vseki dan in izvzemel nedelj in praznikov.

Dopolni bres podpis in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli poljiti po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče nášmam, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.

Telephone: CHelsea 2-3222

REVOLUCIJA NA GRŠKEM

Grška vlada je sredi tega tedna oficijelno izjavila, da je bila revolucija po dvanajst dni trajajočih bojnih zatrta.

Toda zdri se, da ni tako popolnoma zatrta kot bi bila želja grške vlade.

Boji, ki so se vršili v makedonskem delu Grške, se niso odločili niti na to, niti na ono stran.

Voditelj vstaje, bivši ministriški predsednik Venizelos, je sicer zapustil otok Kreto ter se podal v ozemlje, ki je pod italijanskim protektoratom, in vstaški general je pobegnil preko meje na Bolgarsko.

Vlada je ujela par tisoč vstašev, v splošnem pa ni dosegla zaželenjenega uspeha.

Ujeti "vstaši" so povečini Macedoneci, ki se sploh niso udeleževali bojev, in vlada sama priznava, da se je glavna vstaška sila v skoro popolnem redu umaknila za reko Struno.

Po zatrduvlju vladnih organov je bilo vstaško gibanje komunističnega značaja. V potrdilo tega je bilo aretiranih nekaj komunistov, ki bodo postavljeni pred vojno sodišče.

Da se atenska vlada posebno varno ne počuti, je razvidno iz drastičnih odredb, ki jih je izdala proti inozemcem. Noben tujev ne sme zapustiti dežele; preej tujezemske časniške poročevalcev je bilo aretiranih, češ, da so posiljali neresnična poročila v svet; promet v pristaniščih počiva.

Vlada pravi, da so mornarji pometali z vstaških ladij častnike v morje. Ko so splavili na suho, jih je vladna oblast aretirala, v resnici se pa vlada vstaških ladij še ni polastila.

Vojni minister general Kondylis, ki je navdušen monarhist, izjavlja, da je neresnična trditev revolucionarjev, da skuša vlada obnoviti monarhijo ter pozvati kralja Jurja nazaj na prestol. V resnici so pa na delu zelo vplivne sile, da omogočijo bivšemu kralju povratek na Grško.

Bombastične vladne izjave o "uspehih" niso z resničnim položajem v nobenem razmerju.

Brez dvoma bo tudi v tej revoluciji zmagala tista stranka, ki ima večjo armado in popolnejše orožje, toda problemi, s katerimi se bo moralva baviti vlada, ji bodo povzročili še velike skrbi.

Tobačne plantaže v Makedoniji so kotiče komunističnega gibanja, ki se od dne do dne bolj širi.

V plantažah so investirane ogromne vsote tujezemskega kapitala. Življenske in delavske razmere so strahovito slabe; delavstvo in ž ujem vred ostalo prebivalstvo trpi silno pomanjkanje.

Macedonci odločno zavračajo grško nadvladavo, vlada je pa prisiljena ščititi interes inozemskega kapitala.

Ako vpoštovamo vse to, pride do zaključka, da revolucija na Grškem ni končana, pač se pa še pričenja.

SOVJETI KOT VOJNA SILA

Prvi petletni gospodarski načrt sovjetske Rusije (petletka) ni obsegal le gospodarske obnove, ampak je imel za cilj tudi zelo obsežno tehnično preosnovo sovjetske armade. Istim vojaškemu namenu je posvečen tudi velik del druge petletke. Pred kratkim so sovjeti praznovali 17-letnico obstoja rdeče armade. Ob tej priliki je njihovo časopisje kakor tudi radio v vseh evropskih jezikih proslavljalo ogromno vojno silo sovjetrov v poudarjalo, da ni nobene armade na svetu, ki bi se številčno in tehnično mogla s sovjetsko primerjati. Mnogo, kar je ob tej priliki govorjenega, je brez dvoma bilo prikrojeno propagandnim svrhom. Tudi ni droma, da Potemkin še vedno živi v Rusiji, s katerim skušajo sovjetti oplašiti domače in tuje sovražnike. Toda vseeno bi bil svet v bridi zmoti, ko bi misil, da gre le za papirnate strahove. Iz poročila, ki ga je 30. januarja podal Tuhačevski, namestnik vojnega komisarja pred VII. vseruskim sovjetskim kongresom, se v resnici da sklepali, da sovjetti razpolagajo z armado, ki številčno in po množini vojnega materiala presega vojne sile vsake druge velesile. Poglejmo samo nekaj števk.

Tuhačevski je navedel, da je število stalne stojče armade bil od 562,000 povisano na 940,000, torej armada, s kakršno carsko Rusijo niti približno ni razpolagala. V slučaju vojne bi to milijonsko vojsko s postopno mobilizacijo bilo mogoče zvišati na 13 milijonov! Nadalje navaja poročilo, da je armadno vodstvo posvetilo zadnja leta posebno pažnjo motoriziranju armade in zračnemu letalstvu.

Kar se tiče mechanizacije vojnega oružja, je Tuhačevski navajal, da se je od leta 1931 dalje število malih tankov pomnožilo za 2475%, število lahkih bojnih voz za 760% in število srednjih tankov za 762%. Nemški strokovnjaki, ki se opirajo na podatke obširno razpredene nemške špionaže v Rusiji, trdijo, da razpolagajo sovjetti že danes najmanj s 3000 tanki, torej z mnogo več, kot Francija ali Anglija.

Še mnogo bolj gigantska pa je sovjetska zračna sila, ki brez dvoma že danes predstavlja najmočnejšo zračno brodovje na svetu. Šef sovjetskega zračnega brodovja Kripin pa izjavlja, da reorganizacija vojnega letalstva še niti ni končana! Zunanjji komisar Litvinov, odkar ima besedo tudi v Ženevi pri Ligi narodov, kaj rad brenka na miroljubne strune. Njegovu govori o razorozni v svetovnem pobratimstvu so naravnost ginaljivi. Toda vojška sila sovjetrov, samo kar jo predstavlja zračno brodovje, je mnogo večja, kar bi jo Rusija dejansko potrebovala obrambo. Zračno brodovje, kakor so ga zgradili sovjetti, predstavlja največje in najučinkovitejše napadalo oružje, ki ga sploh ima kaka država. Številke, ki jih sovjetti sami navajajo, dokazujojo, da sovjetska armada nima več obrambnega značaja, ampak da se je preoblikovala v izrazito napadalo silo. Ako pomislimo, da boljševizem ni nikdar opustil misli na svetovno revolucijo, zadobiva silna zgraditev njegovih vojnih sil čisto drug značaj in drugačen pomen, ka-

kor pa so ga hotele tiste ozkočne evropske države, ki so s svojo diplomatično in finančno pomočjo pomagale ustvarjati to orožje — proti sebi!

Danes imajo seveda sovjetti že tako visoko razvito tehniko, da neodvisno od inozemstva sami lahko krijejo vse tehnične potrebuščine za oboroževanje. Razvjetve imajo po navi danne prednosti, kakor jih nima nobena druga država. To so neizčrpne rezerve človeškega materiala, velikanski prostor in pa ogromna naravna bogastva, ki prihajajo za vojno industrijo v poštev, kakor železo, jeklo, premog in nafto. Treba je priznati, da so te tri prevažne činitelje razumeli sovjetti jako smotreno uporabiti za svoje vojaške cilje.

V letnem vojaškem poročilu razročitvene komisije v Ževi za leto 1934, ki je sestavljen po oficijskih podatkih, kar jih daje vsaka država sama na razpolago, beremo, da imajo sovjetti 750 vojnih letal. Toda Tuhačevski je izjavil, da je že 30. januarja letos bilo v polnem obratu 17 tovorn za vojna letala, razven tega pa jih je več še v delu. Potem so zgradili 5 velikih tovorn za motore, od katerih je največja v Gorkem (prejšnji Nižni Novgorod), kjer delajo delave za rekord noč in dan. Nadalje je še 11 tovaren za instrumente, ki so vojnim letalom potrebeni. V obratu je torej 33 tovaren, ki izdelujejo potrebuščine za vojna letala. Vse tovorne so po strategičnih vidih nameščene tako globoko v notranjosti Rusije (večina na Uralu), da so za sovražne zračne napade nedosegljive. Število sovjetskih bojnih letal je pocenitiv inozemske vojaške izvedencev znašalo lani v oktobru 4300 in je letos v februarju naraslo na čez 5000, kar pomenja, da so sovjetti prekosili tudi Francijo, ki je bila do sedaj največja zračna bojna sila.

Vodstvo Angleške banke je v zadregi in si ne zna razložiti skrivnostne smrti stražarja pred bančnim poslopjem. Od leta 1780 se je prvič primerilo, da je stražnik ustreljen. Izključeno pa ni, da je mož, ki so ga našli mrtvega, izvršil samomor.

TAJINSTVENA SMRT STRĀŽARJA ANGLEŠKE BANKE

Pred poslopoprem Angleške banke v Londonu je bil te dni v ranih jutranjih urah ustreljen stražnik Baker. Njegova smrt je povzročila ogromno zmedo. Možje, ki stražijo vhod v Angleško banko, pripadajo namreč posebni formaciji angleškega gardnega polka, njihova je zategadelj nadvse odgovorna.

V prvem trenutku je menil poveljnik vojaške straže, ki je naletel na mrtvega stražnika, da je bil izvršen na zakladnico Angleške banke zločinčevi napad. Zaradi tega so tudi zadržali zdravnika in ambulančni voz. Gardni častnik, ki je nadzoroval straže, se je namreč ustrašil, če mu niso zločinčevi morda nastavili pasti in bi pod pretvezo zdravnika utegnil v trezor Angleške banke cela polpa banditov, ki se naskrivajo oborožila s strojnamicami in bombami. Iz tega razloga so zdravnika in sanitetce, ki so bili pozvani na pomoc, najprej telesno preskali. Šele po tej kontroli, ki ni pokazala nič sumljivega, so pustili zdravnika k mrlju, da je ugotovil smrt.

Vodstvo Angleške banke je v zadregi in si ne zna razložiti skrivnostne smrti stražarja pred bančnim poslopjem. Od leta 1780 se je prvič primerilo, da je stražnik ustreljen. Eden njegovih pomočnikov je hitro nadaljeval operacijo, stare ga zdravnika pa so spravili v posteljo. Ko se je osvestil, je bil

V neki bolnišnici v Milanu je te dni 62-letni kirurg Candicco operiral mlado ženo na grlu Med operacijo mu je postaleno nedenoma slab, tožil je, da ga v očeh hudo boli. Zgrudil se je nezavesten. Eden njegovih pomočnikov je hitro nadaljeval operacijo, stare ga zdravnika pa so spravili v posteljo. Ko se je osvestil, je bil

POSREČENA OPERACIJA SRCA V ZAGREBŠKI BOLNICI

V bolnici je bila izvršena 28. februarja senzacionalna operacija srca. Uradnik Stevo Bučan, star 20 let in nameščen v tehničnem oddelku zagrebške poštne direkcije, je prišel davi, kakor običajno, v urad in se še prijazno razgovaral s svojim tovarišem, s katerim sedala skupno v isti sobi. Četr ure pred poldnem ga je pozvala na telefon neka dama. Telefon je bil v sosednji sobi, kjer je bilo več uradnikov. Ti so opazili, kako je Bujan resno poslušal, kar mu je pravila dama, in le odgovarjal z da in ne. Nato se je nekoliko razburjen vrnil v svojo sobo. Nenadoma je njegov tovariš začel zamotel pok. Ko je pogledal tovariša, je še opazil, kako se mu smehlja in drži cigareto v ustih, toda že nekaj sekund na to se je Bujan sklonil na mizzi. Tovariš je priskočil k njemu ter opazil, da stiska v desnični revoli, iz prsi pa mu kapljati kri.

Modremu kralju Salomonu se ni prav nič smilila, toda pravica je pravica, in kralj jo mora deliti s pravično roko.

Salomon je sklical vse svoje podanike na velik travnik, stolil je na oder ter vele privesti predstave sitno in jekavko za puščeno zeno.

Nihče se ni oglasil. Še enkrat je vprašal, toda vse je molčalo.

Dobro, torej — je razsodil modri kralj, — ji bom ga glavo odsekal.

Potegnil je britko sabljo in jo dvignil nad trepetajočo revo.

Ena, dve — je štel, toda še predno je do treh naštel, se je v ozadju oglasil možak: — Pa le dobro mahni!

Salomon je odložil sabljo in zapovedal hlapcem: — Primiti ga! Tisti je njen mož!

Peter Zgaga

Nekoč so bili lepsi in boljši časi. Posebno, kar se tiče kraljev in vladarjev. Današnji potentati se lahko skrijejo pred njimi.

Kralj Salomon naprimer je slovel po svoji modrosti. Pa se on ni bil moder v vseh ozirih. Najbolj ga je polomil, ker si je sedemsto žen žensko nakopal na vrat; toda kaj se hoče — nekateri imajo pač svoje veselje.

Ce se mu je zdele, je bil pa pameten kot malokdo.

Tisto menda veste, kako je bil prisodil otroka pravi materi. Toda to je le ena njego.

Nekoč pride k njemu sitna, jezikava ženska ter mu da po dolgem klepetanju razumeti, da je jo mož zapustil in da ne ve kje je.

Modremu kralju Salomonu se ni prav nič smilila, toda pravica je pravica, in kralj jo mora deliti s pravično roko.

Salomon je sklical vse svoje podanike na velik travnik, stolil je na oder ter vele privesti predstave sitno in jekavko za puščeno zeno.

Tukaj je uboga reva — je govoril svojemu narodu. — Mož jo je zapustil. Ali bi jo hotel kdo vzeti k sebi?

Nihče se ni oglasil. Še enkrat je vprašal, toda vse je molčalo.

Dobro, torej — je razsodil modri kralj, — ji bom ga glavo odsekal.

Potegnil je britko sabljo in jo dvignil nad trepetajočo revo.

Ena, dve — je štel, toda še predno je do treh naštel, se je v ozadju oglasil možak: — Pa le dobro mahni!

Salomon je odložil sabljo in zapovedal hlapcem: — Primiti ga! Tisti je njen mož!

To je zgodba o ženski, ki ni bila posebno lepa. Ze etreti krije se ji je nagibal na grbo.

Nesrečno postavo in par drugih slabih lastnosti je pododeloval po svoji materi. Po očetju je pa pododeloval dosti denarja. In poročila se

KRATKA DNEVNA ZGODBA

IVAN OLBRACHT:

NIKOLAJ ŠUHAJ

(Iz slovenega romana, ki je pravkar izšel v Ljubljani, povzemamo naslednje kratko poglavje o hajdukovjanju Nikolaja Šuhaja.)

V gozdovih razsaja Nikolaj Šuhaj. Od Kamonke in Popadja vse do ravnic reke Tise, od Grope in Klimove vse do Stoja križari z dolgimi korački, ki so podobni jelenjini. Hrani se v kolibah in gorskih kočah, kjer po kraljevsko plačuje skledo koruzne kaše, spi v senikih in pod drevjem; smeje se, če opazi zjutraj, da mu je jamicna na prsih polna rose.

Zgoraj nad Gregoviščem, tam, kjer je na najvišjem mestu strmega klanca lesen križ z dvema brunoma, preži na pošto iz Volovega.

V okovankah in z vojaškimi ovojkami stari vojaški uniformi, neborožen in nezakrinjanega obraza dviga sred ceste roke: "Stoj! Nikola Šuhaj sem!" Za njim stope širje može z robčki preko nosu, dva merita na voz z vojaškimi repertirkami in če bi bil kdo izmed popotnikov pogumno pogledal iz voza, bi vedel, da so mu puškine cevi namerjene na ravnost med oči. Vsi ven, in roke kvišku! Vsak daj vse, kar imas, razen če si siromak, in to vemo o tebi.

V ozki dolini Tereble napada vozove, ki so namenjeni na sejem v Hustu.

Po cesti se pomika voz, ki je poln ljudi. Njegov židovski lastnik koraka z bičem poleg konja. Če ga tuj pešec povpraša: "Prosim vas, koliko ljudi, prav za prav jemljete na voz?" ne razume hudomušnega vprašanja, marveč prijazno reče: "Kolikor jih lahko ujide mesto, puric. Kar vstopite!" Koš je že podoben grozdu roječil čebel, osi škrpljejo, konji komaj vlečejo. Na mostu, ki drži nad potokom, stoji kmečki voz brez vprege. In pred njim so širje ali pet mož, dva s puškami. Tisti neboroženi med njimi, ki nima zakritega obličja, svarilno položi prst na usta in krene z dolgimi opominjajočimi korački vozu nasproti. Vse to je videti na moč skrivnostno. Konji se ustavljujo. Nikola Šuhaj zamahne z roko, češ, vsi z voza, in ne črime niti besede, vendar pa njegova mirna kretinja kaže vso resnobo ukaza, ki je skrivnostno v hkratu usoden. Nikogar ni, ki ne bi ubogal. Šuhaj počasi in molče digne roke, in oni ga počasi posnemajo, kakor bi sanjali ali

bili omamljeni. Pomigne s prstom prvemu med njimi in ta pokorno stopi pred njega. In tako prihajajo vsi po vrsti. Najprej hrupna zaščitica. Pa nekaj posegov v žep. In potlej teči v jarek! Vlezti se! Z obrazom k tom! Nato pride drugi. Zaščitica, poseg v žep in hajdi v jarek! Pa tretji Židje, premožni gospodarji, polirji. Američani, ki se po vojni vracajo iz prekoceanskih dežel z dolarji in ki jih Nicola pleni s posebnim veseljem. Kmalu leži v parku dolga vrsta nepremičnih ljudi, na cesti pa stoji voznik z bičem in izbuljenimi očmi strmi v prizor. Zdaj potegnejo Šuhajevi tovariši z mosta kmečki voz in se nato postavijo ujetnikom za hrbot. "Vsi na voz?" zavpije Šuhaj in grmenje njevega glasu je še strahotnejše od prejšnje tišine. Planejo kvišku in beže na voz. "Poženij! Urno!" Žid udari konje z bičem in ti se skušajo spustiti v dir, iztezaje na vso moč vrate in glave. Na voz se vse dvilj merita z vojaškimi repertirkami dva moža zadaj na cesti. In šele daleč odtam, tam, kjer jih več ne doseže puška ali kjer se cesta zasneče v ovink, pričenjajo ljudje vptiti in razburjati. Američani streljajo na poplah iz browningov, a tu jih kajpaki nihče ne sliši, tu ne prikličejo nikogar na pomoč. Delajo se, kakor bi hoteli obrniti voz in iztrgati tolovajem ngrabljeni plen. A Nicola pričakuje medtem nov voz. Prigoda se ponavlja do podrobnosti, z znanstveno načinostjo. In ko izgine še drugi voz, tedaj krene Nikola Šuhaj z dolgimi, mirnimi korački v gozd nad cesto in tovariši gredo za njim.

Ljudje ga krečenjejo v suharskem gozdu. Taščnega, kakrsnega so poznavali tedaj, ko je še živel v bajti pri očetu: črnokega in čmolasega, z majhnimi brki pod nosom, z bradio in izbočenim čelom, kakor ga imajo jezdecia in divji strelci v širokem, s pisanim usnjem obšitem pasu, ki varuje rebra pri padcu ali udarcu bruna, v ozkih spodnjicah v oparkah, čiji jermenji so mnogokrat omotani okoli noge nad gležnjem, in v konopljeni srajci s pisanimi steklenimi gumbi. Na ramenih mu visi puška, a

POSLEDICE VIHARJA V OKLAHOMI

Po premogovnem okrožju pri Douthat v državi Oklahoma je divjal silen vihar, ki je povzročil splošno razdejanje. Borne majhnerske družine so rešile v največ slučajih le golo življenje.

ZAPRTJE JE ŠLO, ENERGIJA JE TU!

"Echo, Wis. — Več mesecov sem imel zaprtje: nobene energije nisem imel. Moj prijatelj mi je svetoval, naj napijem."

TRINERJEVO GRENKOVINO

Tako je moja nadloga izginila. — Kakor vesel sem! Vas hvalejni J. Z." Trinerjevo Grenko Vino je pomagalo milijonom trpečih tokom zadnjih 45 let. Izčisti črevesje ter ga obravna čisto. Pomaga prebavi ter vrne zdrav tek. Deluje brez zadreg; ni vam treba iskati nobenih novih iznajib. Tukaj imate iznajib, ki je prestala neštete preiskusnine. Pri vseh lekarjarnah: Jos. Triner Corp. 1333 S. Ashland Ave., Chicago, Ill. — Adv.

282

Stopil je skozi vrata v slavnostno dvorano in obstal pred grofom de Linieresom, ki se je bil počasi približal vhodu v dvorano, kamor je bil odšel kralj z vitezom.

— Tu ste, gospod, — je dejal vladar smeje, — in tako mi ne bo treba klicati vas... Pojdite pogledat rodbinski prizor, ki kaže menda na velik uspeh svojega iniciatorja.

In kralj je odvedel grofa k mladima zaljubljencema, ki sta še vedno klečala in se držala za roke.

In kralj je dovolil vitezu spremiti strica, ki naj bi odpeljal Henrika nazaj v Pariz. Roger se je vrnil v slavnostno dvorano samo zato, da bi se poklonil kralju in oznanil svoj odhod.

Ta čas, ko so se zaključile svečanosti, je začpel grof de Linieres Trianon in vstopil vitezovo nevesto v kočijo, ki naj bi ju odpeljal v Pariz.

Vse je bilo na nogah v grofovem palači, ko se je vrnil grof z vitezom in Henrika.

Picard se je že dolgo izprehajal pred palačo. In po njegovih ubogi glavi je rojilo vse polno misli, ki so neprestano izlajale smešne domislike starega služabnika.

On je tudi prvi skočil k vrateam kočije. In videc v očeh mladih radost in srečo, je takoj razumev vse. Toda od radosti so mu odpovedale moči tako, da ni mogel spraviti iz sebe nobene besede.

Grofu se je zasmilil.

— Da, Picard, — je dejal, — vse je v redu. Kralj je privolil.

Tedaj je pa Picard zopet prišel k sebi in vzkliknil je:

— Ah, kako dober je naš kralj... Kako hvalni bomo Njegovemu Veličanstvu!... Slednje bo vendar svatba.

In vrli sluga je hitel pred palačo, kjer je služinčad radovedno gledala vitezov prihod.

— Kralj je privolil!... kralj je privolil!... Naklonjenost Njegovemu Veličanstvu je nam zagotovljena! — je kričal ves srečen... Z vitezom sva najšrečnejša plemiča v Franciji. Svatba bo!

Ta čas sta pa grofica de Linieres in Luiza v palači v strahu pričakovali grofa.

Ko se je pojavil na pragu Roger roko v roki s Henrikom, jima je hotela grofica skočiti naproti, pa se je optekla in naslonjena na Luizino ramo je vzkliknila:

— Ah, deca moja, draga moja otroka!... Vidim... slutim... razumem...

— Da, Diana, — je pritrdir grof, — vaša želja se je izpolnila.

Roger in Henrika sta že klečala pred Diano, ki jo je bil grof nežno odvedel k naslanjaču.

Tudi Picard je vstopil v sobo. In tedaj se je pričelo pripovedovanje, kako je Ludvik XVI. sprejel viteza in Henrika.

XXXIII.

V grofovem palaču so se pripravljali samo na svatbo viteza de Vaudreya, ki se je bila vest o nji razširila dan po svečanosti v Trianonu; ves dvor se je zanimal za njo.

In kmalu je bilo znano, da bo vitezova nevesta takoj po poroki predstavljena kralju in da sprejme kraljice na dvor kot častno dame.

Henrika je skromno sprejemala te izglede na novo življenje. Bila bi raje živila priprosto življenje z ljubljenim možem in dobro, nežno Luizo.

Sicer je pa treba priznati, da je zastiral njen srečno teman oblaček, Luiza je bila še vedno zamišljena in otožna, čeprav ji je bil dobr zdravnik vrnil vrlin.

Prizadevala si je biti na zunaj srečna in vesela, posebno vpričo grofice. Čim je pa ostala sama, se je znova zaprla vase in v svojo zamišljenost.

Henrika je to kmalu opazila in sklenila je porabiti prvo ugodno priliko, da bi se pomenila s svojo družico iz otroških let in jo pripravila do popolne odkritosrčnosti.

Na drugi strani pa niti zdravnik, ki je redno prihajal v grofovem palaču k svojima "dragim bolnicama", kakor je nazival Diano in Luizo, ni prikral, da je treba izlečiti Luizo, kajti zamišljenost bi utegnila omajati njen zdravje, če bi se zavlekla.

A ko mu je Henrika vso v skrbih povedala, da je Luiza od dne do dne otožnejša, ji je odgovoril srečno:

— Poznam zanesljivo sredstvo proti tej bolezni, draga dete.

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

— Zakaj ga pa takoj ne predpišete Luizi, gospod doktor? — je vprašala vitezova nevesta naivno.

— Ker se ukvarjam sam z najskrbnejšo pravico tega...

— Zdravila?

— Da, — se je zasmieval doktor Hebert.

Klub zdravnikovemu prepričanju, da pozna zanesljivo sredstvo proti Luizini bolezni, je pa ostala Henrika pri svojem sklepku, da bo poskušila spraviti in Luize, kaj jo teži.

In nekega dne, ko je ostala z Luizo sama v sinjem budoarju z okni na ulico, ki je v njem zdravnik operiral slepo siroto, je Henrika razpredla svoj cilj.

— Luiza, — je dejala, — ali nisi tako srečna, kakor jaz, ko vidiš, kako se izpoljuje moja najbolj vroča želja? Mar nisi bila tudi ti v skrbih, dokler je bil Roger odsoten?... Da, govor, saj sva često plakali skupaj, misleč na tistega, ki je prostovoljno zapustil domovino in odšel na bojišče...

— Iz ljubezni do tebe!... — je vzdihnila Luiza.

— No, povej mi po pravici, zakaj te najdem često tako otožno, ko sem jaz tako srečna?...

...Toda govori z menoj odkritosrčne, nego takrat, ko sva se pogovarjali o svojih otroških težavah in pozneje, ko sva si odkrivali svoje slabosti.

— Saj te vendar zagotavljam... — je začela Luiza.

Potem je pa zardela pri misli, da se bo zlagala; in pod vprašajočim pogledom svoje družice je povesila oči.

— Saj sama dobro veš, ti porednica, da mi nekaj prikrivaš, — je nadaljevala Henrika. — Kaj pa če bi sama ugantila tajno, ki mi je nočes zaupati? Če bi ti povedala, zakaj sediš tako pogosto zamišljena pri tem oknu? Zakaj bledeš tvoji pogledi po ulici, kot da bi nekoga pričakovala?

— Henrika!... Kaj pa govorиш?...

— Pravim ti, sestra, da tvoji željni pogledi ne iščijo samo živahnegra vrvanja na ulici... Pravim, da pričakuješ nekoga, ki ga dolgo ni... ki ga morda nikoli ne bo...

Luiza je vstala, da bi prijela svojo družico za roke, toda Henrika se ji je umaknila.

— Ne, — je dejala, — ne zaupaš mi več, ker mi nočes povedati, kaj ti teži srce.

In pogovor je zastal; potem sta stopili dekleti k oknu in se naslonili nanj.

Dolgo sta molčali, slednjič je pa Henrika znova povzela besedo:

— Kako živalno je tam dol! Kajne, Luiza, da nisi slutiila, ko si bila še slepa, da je to mesto tako živalno?

...Glej onega prodajalca, ki potiska pred seboj svoj voziček! In tiste, ki nosijo cele košare sadja!... In vsi ti so ljudje, ki opravljajo svoj poklic... Ali ti je prišlo prej kdaj na misel, da so ulice, po katerih si hodila, tako obljedene?

— Ne, — je odgovorila Luiza, — zadovoljila sem se s tem, kar mi je bilo dano in ker nisem mogla videti, sem poslušala... In prišla sem takoj daleč, da sem spoznala... nekatere ljudi od daleč, zelo daleč po glasu.

— Ali se ti ni zdelo, Luiza, — je vprašala Henrika naenkrat, — da brusica že zelo dolgo ne hidijo mimo palače? Prve dni tvojega bivanja tu je klical vsak dan isti glas tu pod okni: "Dajte brusit... škarje... nože..."

— Se spominjaš tega, Henrika?

— A ti, sestra?

(Dajte prihodnjiji.)

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjige, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zinerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

SAMOSTANSKI LOVEC

(ROMAN IZ 14. STOLETJA).

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

50

Tedaj se je v glavi gospod Šlutmana zasvetilo kot baklja, da je njegov sum pridružil eno k drugemu, da se je vse ujemalo, kot člen k členu verge.

— In sedaj, reverendissime, hoc igitur censeo! (prečasti, tako sedaj mislim). Roke položi na mizo ter prične na prstih šteti. — Primo (prvič): pri križu je moral lump ustreliti, ali pa je obstreljeni kozorog prišel na svojem bregu mimo križa in ga je oškropil. To je moral storiti, kdor je na velikonočni ponedeljek bil pri križu še pred dnevom. Eden, ki ga pozna-a-a-m! — Gospod Šlutman zategne zadnji zlog kot testo. — Tak lump! Še sam mi je povedal! Počakaj samo, ti bom že zakuril pri tvoji zvitosti! Secundo (drugič): Manjka samo kozorogovo sreco. Tako je nekdo naredil, ali boljše — gospod Šlutman pomenljivo pogleda, — nekdo je vse to napravil, ki mu je bilo za sreco. Eden, ki ga pozna-a-a-m! Prišel je k meni in ga je hotel imeti, pa sem ga brenil! Post autem (nato pa): ako je kdo napravil za drugega, tedaj ne napravil za srebrno zahvalo. Ker je potreboval denar, kot pek kravajee. Recimo exempli causa (zaradi primera): eden, ki na Veliko soboto ni mogel plačati stanovanja, na Veliki ponedeljek pa je prinesel denar! Prinesel, prinesel! In mi ga yrže na mizo! In pravi. In pravi, da mu ga je drugi posodil! Haha! Posodil! Počakaj, samo, fant, tebi bom jaz nekaj posodil, kar ima svobodnik v svoji omari!

Gospod Henrik začuden skoči na noge.

— Oskrbnik? Ali mislite solarja Wolfrata?

— Tako je, reverendissime! In on drugi, je pa ta umazane, Eggebauer! Ta bo že ostal, samo da imamo solarja. Še nocoj ga pustim prijeti. Hlapec sem že posdal tja doli. Pripeljali ga bodo jutri, da bo mogel Hajmo proti njemu pričati.

— To ste prenaglo storili! — se jezi gospod Henrik. — Prej bi morali poslušati mene. Ali hočete moža pripeljati kot ujetnika ped oči njegove sestre?

Gospod Šlutman se začudi. Pričakoval je poхvalo, pa je bil zmerjan. Pri svoji modrosti ni niti za trenutek pomislil na Gitli. Toda, oho, to je bil nov dokaz!

— Gospod Henrik! — pravi. — Ali se vam ne zdi čudno, da je ravno do dekle našlo lovec? Takoj se pustim obesiti, če za dejanje ni vedela.

— Vedela? Ne! Toda mogoče je izvedeia, da se je zgodilo. In tedaj je hotela pomagati, če je bilo še kaj mogoče pomagati. Z zaupanjem v Boga se je polotila s svojo močjo, in Bog ji je stal na strani. Vi pa, gospod oskrbnik, vi pa mislite, da ste vse krive našli? Pomislite, manjka še eden!

— Eden? Še eden? — jeclja gospod Šlutman.

— Da, in ta — ste vi sami!

Obraz gospoda Šlutmana temno zardi in njegov nos je kot baklja.

— Da, vi! — ponovi gospod Henrik. — S svojo robato naravo, s svojim vpitjem in kričanjem. Pomislite samo, kako je ubogi otrok stal pred vami, bled in tresoč se. Ljudje so vendar morali misliti, da bodo že kar čez noč pognani iz hiše in zemlje. Ako je mož v resnicu izvršil dejanje, tedaj ste ga v gnali k temu, ne pa Eggebauer!

Gospod Šlutman je kot otrok, brez vsake pomoči.

— O, gospod Henrik! — vzduhuje, — ko bi mi le mogli pogledati v sreco! Pri moji veri, iz dna duše sem dober! Toda zjutraj, no, zjutraj! Tedaj mi tiči žena v vseh kosteh in mi dviga pesti in mi napihne leca!

— Ako gospa Cecilia noče prenehati s preprom, tedaj ji enkrat obesite opoko za vrat in naj jo hlapec vodi po ulicah. Saj ste vendar oskrbnik!

Gospod Šlutman se popraska za ušesi. Seveda je bil oskrbnik. Toda gospa Cecilia je bila nadoskrbnik.

Gospod Henrik premaga smeh.

— Povejte mi, ali dekle že ve, kaj ste našli?

— Ne, reverendissime, — naglo odgovori Šlutman. — Dele je odšlo, ko smo prišli.

— Odšla? Kam?

— Ne vem.

— O tem ne sme ničesar izvedeti! In Hajmo?

— Zopet počiva.

— Tudi proti njemu molčite. S svojo vestjo pa, gospod oskrbnik, morete govoriti, kakor glasno hočete.

Z obžalovanja polnim obrazom se oskrbnik globoko prikloni, ko gre gospod Henrik iz sobe. Zunaj pokliče proš hlapec, ki je zjutraj prišel s psi. Naroči mu, naj doide oba, katera je oskrbnki poslali; solarja naj pusti v miru in o celi stvari naj molče, dokler gospod Henrik sam ne pride v samostan. Ako pa hlapec oben ne bi mogel več doiti in bi že moža prijela, tedaj naj ju pusti, da izvršita, kakor sta prejela povelje.

— In v solarni dobi konja. Jutri grem v dolino, ker Hajmota v tej puščavi ne morem pustiti.

Hlapec se odpravi na pot. Gospod Henrik gre v lovčevko, sede k Hajmotu na ležišče ter ga posluša, da mu še enkrat še vse pove, kako se je zgodilo. Le s težavo pove Hajmo svoje poročilo.

— Tedaj te je zabodel na mestu, na katerem te je našlo dekle?

— Da, gospod!

— Tedaj se ni zgodilo pri križu?

Hajmo vidi poizvedujoči proštov pogled, ki je bil vprt vanj. Obenem pa se mu tudi zdi, kot bi bila pri njem Gitli, s plahimi očmi in proseče dvignjenimi rokami.

— Ne, gospod! — Komaj je bila beseda izgovorjena, bi jo bil rad preklical.

Nehote se strese kajti zaveda se, da se je pregrešil. Toda čutil je, da bi, ako bi bil še drugič vprašal, zopet odgovoril:

— Ne, gospod!

Zunaj je bilo slišati fratra govoriti z Waltijem; iskal je gospoda Henrika, katerega je čakalo kosilo. Prošt vstane in gre v gospoško kočo. Začuden vpraša:

— Kje je pater Desertus?

— Ne vem, gospod! — pravi frater. — Šel je.

(Dalje prihodnjic.)

ČREDA DIVJIH JELENOV ŠEST LET NA POTI

Iz Ottave v Kanadi poročajo, da je več kot 60 let stari Laponec Andi Bar dovršil izredno težko delo. Leta 1929, je kanadska vlada na Aljski kupila 3000 severnih jelenov ter Baru naročila, naj to ogromno čredo prižene na kanadsko ozemlje, in sicer na vzhodno obrežje reke Mackenzie. Te severne jelene je kanadska vlada kupila, da bi jih darovala Eskimom, ki ravno v teh kraji trpe precejšnje pomanjkanje. S to veliko čredo jim je hotela kanadska vlada izboljšati njihov položaj. Decembra meseca leta 1929 se je ekspedicija odpravila na pot. Poleg Bara so bili z njim še: šest Eskimov, trije Laponci, zdravnik in profesor zemljepisja. Toda potovanje je bilo tako naporno, da so člani ekspedicije drug za drugim omagali ter so jih moralni nadomeščati drugi.

Velikanska čreda je le počasi napredovala na svojem potovanju, ker je bilo vsak dan treba izgubljati mnogo časa za krmiljenje živali ter je tudi vreme močno nagajalo. Pozimi so ovirali hitrejši pohod veliki zameti in viharji, poleti pa strašni roji komarjev in moskitov, ki so zdelavali ubogovo žival, da se je ta včasih kar splašila in začela bežati nazaj. Tudi cela krdela volkov so se klatila ob čredi in jo zasledovala. Marsikat severni jelen je postal plen vedno lačnih volkov.

Spomladi leta 1934 je Bar končno vendarle prišel na zahodni breg reke Mackenzie. Takrat pa se je že začel topiti led in sneg. Bar je nekajkrat poskusil, da bi s svojo čredo po ledu prekoračil reko. Toda led se je tako neusmiljeno udiral, da je moral Bar odmeti. Čakal je do sedanj zime ter je sedaj po ledu prepeljal svojo čredo na določeni kraj na vzhodni breg reke. Tu je dovolj paše za severne jelene, obširni in bogati pašniki so

VELIKONOČNI PRAZNKI

V STARI DOMOVINI

PRIRODNE SE NAŠEMU IZLETU

NA KRASNEM KABINSKEM

PARNIKU

"CHAMPLAIN"

6. APRILA OPOLDNE

Hitra, pripravna pot preko Pariza in ekspresni vlak do Ljubljane. Ujutri postreža — Slava francoska kuhinja. — Brezplačno vino pri obedih.

Znana ekspresna parnika

"ILE DE FRANCE"

in "PARIS"

tudi pluje redno iz New Yorka.

"NORMANDIE"

79,000 ton — 1029 četrtje doleg.

največji parnik na svetu odpuje iz

New Yorka

7. JUNIJA

Prekrite si prostore sedaj pri

LEO ZAKRAJŠEK

General Travel Service, Inc.

302 East 72nd St., New York

in

SLOVENIC PUBLISHING CO.

216 West 18th St., New York

French Line

sprejeli ubogo žival, katera je šest let potovala, da je mogla priti sem.

Med potjo pa je vsled velikih naporov, od lakote in žeje, od komarjev in volkov poginilo pol črede. Toda vsako leto tega potovanja je pa čreda dobila tudi dovolj novega pomladka, tako, da sedaj čreda ni skoraj nič manjša, kakor pa je bila pred šestimi leti, ko so jo odgnali iz Aljaske.

Za siromašne Eskime ob reki Mackenzie je uspel ekspedicije Laponec Bar velika dobrota.

Šele sedaj se je zaključila v Alipudju v Indiji sodna razprava proti dveh morilecema, ki se je bila pričela že v juliju lanskega leta. Bila je tega največja sodna razprava v zgodovini Indije, a tudi njen ozadje je bilo edinstveno. Zaslišali so nič manj nego 300 prič in izvedencev, nekatere so pozvali celo iz Francije. Obtoženca, neki Benajendra Nath Pandey in zdravnik dr.

Taranath Bhatačarja, bosta svoj zločin poplačala s smrtno. Z bacili kuge sta umorila svojo žrtev.

Umorjenec, Amarendra N. Pandey je imel ogromno imetje v gotovini in dvoje posestev ki sta mu sami donašali 2500 funtov mesečno. Za primer njegove smrti bi vse to podeloval njegov polbrat Benajendra, uporavljel drugega posestva, v ostalem pa lahko seli in zapravljuje človek. — Amarendra je postavil nekoga odvetnika za nadzornika njegovega upravljanja, to je Benajendro grizil, sklenil je, da brata spravi s poti, tem bolj ker bi potem postal dedič vsega imetja. Svoj načrt je podelal zdravniku Bhatačarji, ki mu je predlagal kot morilni pripomoček bacile kuge. Po uspelem dejanju bi prejel visoko vsoto. Zdravnik je samu odpotoval v Bombay, kjer si je v neki bolnišnici neopazno prisrel cevko s smrtonosnimi bacili. Na nekem sprehodu je Benajendri uspelo, da je bratu v votlo iglo injiciral kugo, Amarendra je kmalu umrl. Zločinski zdravnik je tedaj izstavil spričevalo, da je posestnik umrl za zastrupitvijo krvi po piku neke muhe. Truplo so po indijskem običaju sežgali. Videti je bilo, da se je zgubila vsaka sled za zločincem, toda slučajno je prišla stvar kmalu na dan in zločince je prijela pravica.

NACNENJE K ZLOČINOM V SANJAH

Ze Plato in Plutarch sta govorila o zločinskih sanjah. V novejšem času so se začeli psihologi bolj zanimati za to posebno vrsto sanj. Psiholog na univerzi v Rimu Sante de Sanctis se že več let zamira za takozvano latentno, skrito človekovo nagnjenje k zločinom in njegovo prvo opazovanje sanj zločincev spada že v leto 1891. Onazovanja in poskusi, ki jih je takrat delal, so potrdili domievo, da je pri večini preiskovanih ljudi pokazalo, da

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

105 WEST 18TH STREET NEW YORK, N. Y.

PISTE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, RE-

ZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA PO-

TCVANJE

27. aprila:
Lafayette v Havre
Hex v Genoa
3. maja:
Majestic v Cherbourg
4. maja:
Champlain v Havre
8. maja:
Washington v Havre
Berengaria v Cherbourg
10. maja:
Bremen v Bremen
11. maja:
Paris v Havre
Conte di Savoia v Genoa
15. maja:
Aquitania v Cherbourg
17. maja:
Europa v Bremen
Saturna v Trst
18. maja:
Ille de France v Havre
22. maja:
Pennland v Havre
Majestic v cherbourg
23. maja:
Ille de France v Havre
27. maja:
New York v Hamburg
Gatunna v Trst
Manhattan v Havre
29. maja:
Berengaria v Cherbourg
Bremen v Bremen
30. maja:
Paris v Havre
Stuttgart v Hamburg
Rex v Genoa

5. aprila:
Olympic v Cherbourg
Europa v Bremen

6. aprila:
Champlain v Havre

10. aprila:
Washington v Havre

12. aprila:
Majestic v Cherbourg

13. aprila:
Ille de France v Havre
Conte di Savoia v Genoa

19. aprila:
Berengaria v Cherbourg
Bremen v Bremen

20. aprila:
Roma v Trst
Paris v Havre

24. aprila:
Manhattan v Havre

26. aprila:
Europa v Bremen
Aquitania v Cherbourg

prodirajo